

Publicerad 2016-02-10 17:58 av Göran Strömqvist

Tyngdlyftaren

Skorna smiter åt som hud.

Ställer mig bredbent, vaggas litet
gnuggar händerna.

Kalkpudret lägger sig över skospetsarna
medan jag böjer mig över skivstången.

Känner mig för, lyfter litet.

Decennier av osäkerhet tynger varje skiva.

"Vill du öka?"

Tränaren pekar på 2x20 år av ängslan
näst högsta vikten

jag nickar

efteråt låser han fast skivorna.

Min fru och barnen sitter på främsta bänken.

Jag ler inåtvänt

vill pröva ett tvåhandsryck.

"Heja Pappa!"

"Kom igen nu!"

Båda knäna böjda ena benet framskjutet
det är i axelpartiet och bröstmuskeln det känns mest
när stången passerar ansiktet.

Och halsen Ack halsen! en smärtans kanal
en eruption av ljus!

Känner den heta lavan rinna nerför bröstet.

"Bravo!" ropar min son. "Det ser bra ut, pappa!"

Allt har nog runnit ut nu."

Släpper skivstången och störtar med den
rakt igenom golvet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran Strömqvist med Poeter.se id #43431 innehar upphovsrätten